

◆ P o e z i y a

Allahşükür AĞA

NAĞİL DÜNYA

Qəfil bir səs bata sükuta, nola,
Vüsəlin dan yeri gözdən sökülə.
Nə ola, göylərdən nağıllar yağa,
Çırpsaq üstümüzü nağıl tökülə.
Bu günün, gecənin səbri çatlaya,
Saçların gecətək yata sinəmdə.
Divlər, əjdahalar üstümə gələ,
Nola öldürəm də, nola öləm də...
Ağ qoçun belində çıxam dünyaya,
Quşun qanadında yetişəm sənə.
Qəlbim həsrətinlə bacarmayanda,
Nə ola, bu dünya nağıla dönə.

MƏSƏLƏN

Məsələn, deyirəm,
Biz olsək, yəni ayrılacaq,
Harda görüşə bilərik -
Bir-birimizi nədən tanıyırıq?
Məsələn, bizim adımız
Nə olar onda.
Sən məni tanımazsan
Mən səni tanıyanda.
Məsələn, sən dayanmazsan,
Mən dayananda.
Məsələn, sən doğulmazsan,

Mən doğulanda.
Ayrılıq nə güclüdür...
Uzaqda dayanma,
Məsələn, hələ yatma,
Hələ oyanma.

AĞAC HAQQINDA NAĞİL

Bu ağacın kölgəsi o qədər dərindi ki,
Boğulmaq olar.
Bu ağac o qədər doğmadır ki,
Qoynunda quş kimi
Doğulmaq olar.
Bəlkə, bu ağac qadını elə,
Öpmək olar yarpağından.
Bəlkə, bu ağac ölümdü elə,
Asılmaq olar budağından.
Bəlkə bu ağac axşamı,
Şam yandırmaq olar altında...
Bu ağacın kölgəsi yağışdı,
Şamı söndürür onda.
Bu ağac da şəhərdi,
Elə ağac adında...
Biz də onun yanında...
Yaddaşında, huşunda...

QAYIDIRAM

Atılıb-düşürəm,
Qayıdıram torpağa.
Küləklər əlim,
Şimşəklər dilim.
Buludlar telim,
Gedirəm torpağa.
Bir az aqlamağımla,
Bir az oynamağımla,
Gedirəm.
Deyirlər torpaqlar azalıb
Qayıdıram torpağa.
Bir parça suyuydum,
Bir qalaq daşyıldım,
Bir çəngə buluduydum,
Adam kimi qalxdım ayağa.
Buludlar,
Daşlar,
Sular azalıb,
Qayıdıram yerimə...

SEVGİ DİLİNDƏ

İnsan dilində, adam dilində,
Çiçək dilində, badam dilində,
Mənimlə danışın, nə olar.
Mən ayrı dil bilmirəm,
Uzaqdan gəlmişəm, yadam.
Bir ağız qoşmayam,
Sevgi dolu fəryadam.
Mənimlə danışın,
Sonra barışın.
Yaz gəldi, güllər açıldı,
Vaxt çatdı, sirlər açıldı,
Dağlardan sellər açıldı,
Siz də söz-sözə qarışın,
Su dilində aşın-daşın,
Səl dilində barışın, nə olar.
Ağac dilində sevgi nədi bilirsiniz? -
Çiçəklər, güllər.
Sizin də sözüünüz nədi, xəbəriniz var?
Qönçə kimi açılan əllər.
Uzadın əlinizi çiçəklərə,
Dərməyin amma.
Eləcə toxunun,
Çiçəklər ətri ilə oxunur,
Siz də əlinizlə oxunun,
İliq bir təbəssümlə danışın,
Çiçəklə qaynayıb-qarışın,
Barışın, nə olar, barışın,
Allah dilində danışın, nə olar.

ƏYİL ÜRƏYİNƏ

Nəğməni, nağılı özündən uzaq
Tutdunmu, yadına düşmərəm sənin.
Şəhli yarpaqları gözündən uzaq
Tutdunmu, yadına düşmərəm sənin.

Əyil, ürəyinin üstünə əyil,
Orada gör nələr döyünür, tərpən.
Əyil, əllərinin üstünə əyil,
Əyil, əllərindən boylanır körpən.

Əyil, önlərin ahına əyil,
Əyilsən, Arazda körpü də bitir.
Əyil, ayağının ruhuna əyil,
Əyilsən, dünyanın çöpü də bitir.

Qoyma ürəyindən yərə sevgini,
Ağlama, gözündən düşə bilərəm.
Qəbir şəkilində anamız yeri,
Düşdüyüm yerdəcə deşə bilərəm.

KƏND YOLUNDA ARABA

Yollarda astaca-astaca gedir
Təkərlərin cırlıtısı.
Atır çökəklərə atmaca, gedir.
Çıxıb maşınların yoluna
Upuzun yolları qısaca gedir.

Bir araba yonca
Yol boyunca,
Arxayınca
Gedir, gedir, ləng gedir,
Elə bil ki, kənd gedir.

Bir uşaq düşüb dalınca
Biri də üstüncə gedir.
Dəli yoncanın ətri
Şəhər maşınlarını
yənə yaman məst edir.

At arabası,
Ot arabası
Üstündə yabaya bax.
Arabanın işinə bax,
Arabada havaya bax.

Atın iştahası
Qaçır hərdən arxaya,
Bir az keçir yorğaya.
Arabayla bir qaçır,
Uşaqların neçəsi.
Sevindirir hər yanı
Təkərlərin nəğməsi.

KƏDƏR HAQQINDA SEVİNC ŞEİRİ

Etibarsız sevinc, vəfasız sevinc,
Dünən məndə idin, bu gün kimdəsən?
Gör kima qoşulub çıxdın aradan,
Bəlkə ağladırılar səni hardasa?
Bəlkə çilik-çilik olub pəncərəm,

Divarın uçmuşdu, evin uçmuşdu.
Bəlkə aidanmışsan zərə, gümüşə,
Səni çağıran kəs bəlkə qaçmışdı.
Başına yağışlar döyəcləyir, bax,
İçində sonuncu közü söndürür.
Dünyanın işinə fikir ver, sevinc,
Səni qəm soruşur, kədər dindirir.
Sən kimdə böyüdün, kimdə yaşadın,
Qədrini bildimi o soyuq ürək?
Sevincin qədrini bilməkdən ötrü
Kədərin qədrini biləsən görək.

UNUDUN MƏNİ

Unudun məni getsin,
20 yanvar kimi...
Elə bilin olmamışdım,
Heç ağlamamışdım,
Heç sevməmişdim...
Məni unudun getsin
Şəhid kimi.
Elə bilin ölməmişdim,
Elə bilin evlənmişdim,
Yüz yaşamışdım,
Qocalmışdım,
Saqqalım daraq kimi
Havanı daraqlayırdı...
Məni unudun getsin...13-cü ay kimi,
Qanadsız quş tək,
Qanadlı sular kimi,
Ağacların qabaq əlləri vardı,
Necə ki ağac unutdu onu,
Siz də elə unudun məni.
Baxışlarının havada açdığı sırımla
Çıxıb gedirəm,
əlvəda!